

presenta:

SABATES VERMELLES

DOSSIER PEDAGÒGIC

ÍNDEX

- 1.La companyia Sifó
- 2.L'espectacle
- 3.L'Argument
- 4.Propostes didàctiques
(abans, durant, després)
- 5.Fitxa artística

1. LA COMPANYIA SIFÓ

Cia Sifó som la Marta Gorchs, artista de les arts del moviment, i un gruix de persones, artistes que acompanyen, donen vida i fan possible aquest projecte compartit on creem espectacles per a tots els públics. Per això som una companyia associada a la TTP i a l'APCC i residents de l'Estruch, Fàbrica de Creació de les Arts en Viu des de l'any 2008.

La creativitat, la il·lusió de fer espectacles de creació i l'energia per impulsar projectes, ens van portar a crear la companyia.

Això era i no era l'any 2007 quan naixia el nostre primer projecte: La Sopa de Pedres. Un espectacle de circ i teatre gestual que posava en escena, amb música en directe, un conte tradicional. El cóctel estava servit. Circ, teatre, conte... En quin calaix ficar-nos?

Hem fet espectacles de carrer, de sala, de carpa. Hem trepitjat places, carrers i teatres, auditoris, escoles i biblioteques... I el temps ha donat espai a les paraules. Durant onze anys hem recorregut centenars de biblioteques fent arribar l'art de la narració oral a tot tipus de públics i hem impartit tallers de formació de circ i teatre i creat espectacles pedagògics pel foment de l'art del circ.

En aquest espectacle integrem el bagatge professional en el teatre, la dansa, el circ i la narració abraçant-les dins del terme arts de moviment i apostant clarament per una dramaturgia corporal.

2. L'ESPECTACLE

Sabates Vermelles és un espectacle de teatre multidisciplinar, de mitjà format, adreçat a públic familiar i recomanable a partir de cinc anys, que parla sobre els canvis i la manera com ens adaptem a ells, descobrint qui som.

A l'espectacle hi ha una protagonista, una nena que ens explica la seva història de vida: allò que li passa des que és petita fins que descobreix com és.

L'acompanya en escena una altra dona que toca música en directe. Té un acordió, un clarinet tenor i petits instruments de percussió. Aquesta dona pren diferents rols al llarg de l'obra. És companya, mare, consciència, amiga, institutriu...

La companyia ha volgut jugar amb el llenguatge corporal i la música en directe per explicar un conte tradicional recollit i popularitzat per Hans Christian Andersen.

Sinopsi

Una escala, unes sabates vermelles, un acordió diatònic i dues dones. Amb la música, la paraula i el gest expliquen la història d'una nena pobra però lliure que un dia va a parar a una casa benestant. Així la nena creix deixant enrere la misèria en què vivia, però aviat veu com la comoditat i la seguretat tenen el preu d'un estricte control sobre allò que ha de ser i fer. L'alegria s'esvaeix, fins que un dia...fuig per recuperar la seva vida arrelada, alegre i feliç.

Nota de la creadora:

Sabates Vermelles és un espectacle que parla del canvi i de la capacitat de resiliència davant l'adversitat. Parla de la importància d'acceptar el que no es pot canviar, de la voluntat de ser fidel a allò que ets i de la capacitat de decidir el propi camí. Una història de transformació personal on la protagonista aconsegueix convertir els desavantatges en el seu motor de canvi.

En aquesta adaptació teatral del conte de H.C. Andersen escrita pel Víctor Borràs, hi descobrireu un espectacle sensible d'una gran potència visual. Gaudireu de la música composta per la Núria Lozano i tocada en directe per la Tanja Haupt. Veureu com el teatre, la dansa i el circ s'entrellacen per explicar un conte. Arts de moviment en estat pur per deixar al descobert una interpretació rica i vibrant.

Quan l'instint et guia per trobar la felicitat...Sabates Vermelles de pallassa!

www.ciasifo.com

Proposta escènica

En escena veurem una proposta sòbria. L'espai està marcat per una moqueta de color sorra i quatre caixes a cada cantonada amb formes que evocuen les roques. Al mig de l'espai, una escala de fusta. Aquesta escala serà l'objecte clau per explicar la història.

Per què hi ha un espai tan ampli i lliure d'objectes?

Perquè el llenguatge principal de la companyia Sifó és el moviment i el llenguatge corporal. Per això l'espai escènic és ampli i senzill. La complexitat i la bellesa d'aquesta proposta és en part la simplicitat on pot anar apareixent la història a mesura que escoltem la música i veiem les actriu en moviment.

La companyia vol:

Fer arribar el llenguatge no verbal com a forma d'expressió i comunicació

Plantejar una de les grans pors infantils: que mori la persona que et cuida. De vegades passa.

Parlar dels moments foscos de la vida, que hi són i els hem de poder transitar

Oferir solucions imaginatives als problemes

Fer del sentit de l'humor i el riure una eina per la resiliència

Reflexionar sobre ser com els altres volen que siguis, o ser tu mateixa

Plantejar una història amb perspectiva de gènere on la protagonista es salva a sí mateixa.

3. L'ARGUMENT

El conte (la nostra versió)

El conte parla d'una nena que viu feliç amb la seva mare, en una casa humil. La nena camina descalça perquè tenen poques coses, però no els falta de res. Recullen i aprofiten allò que la gent ja no vol. Un dia, la nena decideix fer-se unes sandàlies per poder pujar a la muntanya sense fer-se mal. Són unes sandàlies molt especials, ja que estan fetes amb una tela vermella de la seva mare. Orgullosa del seu invent puja a dalt de la muntanya i observa el paisatge meravellada.

Un dia la mare mor i la nena es queda sola. Per sort, una senyora amb molts recursos la troba i l'acull a casa seva. Ara la nena va neta i polida, amb roba nova i bonica. Viu en una casa molt gran en què tot ha de ser lluent. Les seves sandàlies són massa velles per un lloc tan bonic, així que li llencen les sandàlies i li compren unes sabates noves.

També l'ensenyen a llegir i a escriure, i a comportar-se com cal. I així va deixant de ser qui era i l'enyor de la seva vida senzilla va creixent cada cop més.

Fins que un dia, des de les finestres de la casa veu una cercavila de pallasses i pallassos que passa pel seu carrer. Ella veu en les sabates vermelles d'aquella gent les seves velles sandàlies i els segueix. Llavors una dona de la cercavila la guia cap a unes sabates vermelles enormes. Li agraden tant que se les posa. I un cop les sabates són als seus peus, ja no pot parar de ballar. Però a la casa nova no hi ha lloc per unes sabates tan vermelles i tan brillants. Així que decideix fugir de la casa per convertir-se en una pallassa. I ballant, ballant, descobreix que el seu lloc és el circ, on pot ser qui realment és.

4. PROPOSTES DIDÀCTIQUES

Anar al teatre és una oportunitat, per gaudir, compartir i créixer tant pels infants com pels adults. És una activitat lúdica, sovint esporàdica, que es gaudeix en comunitat i per això pot ser generadora d'aprenentatge, si ho volem aprofitar.

Amb aquest dossier us volem proposar unes quantes activitats pensades per aprofitar al màxim la visita al teatre per veure el nostre espectacle. No cal dir que, les propostes poden adaptar-se i combinar-se segons les necessitats i interessos específics de cada grup.

Les activitats les repartirem en tres moments: abans d'anar al teatre, durant i després.

Abans d'anar al teatre:

El més important abans d'anar a veure l'espectacle és posar en context. Per això ens interessa obrir converses per parlar de què anirem a veure.

Com es diu l'espectacle?

Quina companyia actua?

Quantes persones hi ha implicades en aquest espectacle?

Mirem la imatge de l'espectacle: Què hi veiem d'interessant, observem com són les sabates, preguntem de què pensem que deu anar l'espectacle. Si coneixen el conte. Què és un conte tradicional? Si coneixen altres contes de Hans Christian Andersen?

Com anirem al teatre?

Un dels objectius més importants com educadors deu ser ensenyar a saber estar. Al teatre hi ha una manera d'estar que ens permet gaudir de l'obra i deixar que els altres també ho puguin fer. Podem obrir una conversa preguntant si ja han anat al teatre, què passa quan comença l'espectacle, i en definitiva acordar entre totes quina serà la manera de ser un bon públic.

El procés de creació d'un espectacle

Per donar valor a la feina de les persones creadores podem parlar una mica del procés de creació.

Sabent que només hi ha dues artistes en escena, podem mirar la fitxa artística i veure quantes persones hi ha implicades en aquest espectacle.

Per poder ensenyar-vos el que veureu ens ha fet falta molt de temps per imaginar i crear les escenes, escriure el conte a la nostra manera, investigar els moviments amb una escala i tot el que podem fer-hi, buscar les persones indicades per fer el que hem imaginat, assajar amb el director, fer l'escenografia, el vestuari, la música, etc.

Sabies que:

En la creació d'aquest espectacle la companyia ha volgut que el 80% de l'equip fossin dones en una aposta ferma per reforçar les possibilitats de professionalització de les dones del sector cultural. Malauradament, això no és habitual, tal com explica l'informe "Desigualtats de gènere en l'ocupació cultural a Catalunya", que el CONCA va presentar l'any 2019. Cal acceptar la realitat, cal anomenar-la per fer-la visible i emprendre accions per poder-la canviar.

www.ciasifo.com

Durant l'espectacle:

Ja hem preparat la visita i hem pactat algunes coses sobre com hi anirem.

Ara és moment de deixar de pensar, per seure i deixar-se portar per les sensacions i emocions que puguin sortir.

Nosaltres hem fet la nostra feina amb professionalitat i passió perquè la vingueu a gaudir. I estem molt felices que estigueu aquí!

Després de l'espectacle:

Un cop hem vist l'espectacle podem aprofitar per conversar i fer alguna d'aquestes activitats.

Conversem:

Parlarem sobre la història i les protagonistes. Sobre què els passava. Podem aprofitar per recuperar temes que hem parlat en les converses prèvies i veure si coincideixen amb el que pensàvem que hi veuríem. Podem parlar de què li passa a la protagonista, de com ens hem sentit, si ens ha agradat, quin és el moment que més ens ha atrapat, si la recomanariem a algú, com li explicariem el que hem vist?

Juguem amb objectes al "Tot pot ser":

Un objecte a part de la seva funció habitual té la capacitat de transformar-se en moltes coses i ser un catalitzador per estimular la imaginació. L'escala durant l'espectacle és casa, finestra, rampa, muntanya... Podem demanar si han vist això durant l'espectacle i proposar un joc amb objectes quotidians senzills com mocadors, gots, culleres o forquilles, ampolles. Primer observarem l'objecte tal com és, amb el seu color, la seva forma i el seu pes. De mica en mica anirem canviant-lo de posició i de lloc per fer que canviï d'ús i de significat.

Proposta de moviment "Cuidem els peus":

Els peus són la base de la nostra naturalesa instintiva. Gràcies a ells caminem, correm, saltem.

Ens traurem les sabates i els mitjons, observarem els peus amb els seus dits. Seurem a terra i amassarem la planta d'un peu amb les mans, donant escalfor. Allargarem els dits un a un comptant-los. Després canviarem de peu. Un cop fets els dos peus en posarem a peu dret dret i prendrem el temps d'observar com és ara estar dret. Podem proposar-los que caminin una mica per la classe abans de tornar a seure. Hem pensat mai a donar les gràcies als peus per tots els llocs on ens fan arribar?

Proposta d'expressió "Pas a pas"

Posarem un paper de mural ben gran al terra de la sala i unes safates amb pintura de colors (més aviat líquida) on càpiguen els peus nus.

Sugerirem a les nenes i nens de distribuir-se al voltant del llenç en blanc. Llavors d'un en un dibuixaran un recorregut amb els peus tot decidint un lloc on acabar. Així anirem observant els desplaçaments de totes les persones, la seva manera particular de deixar empremta i el traç del seu moviment.

Podem deixar exposat el mural uns dies.

www.ciasifo.com

Experiència musical "La música parla":

En aquest [link](#) hi trobareu dues músiques de l'espectacle.

Us proposem fer una audició de les dues peces.

Quin instrument sona?

Escolteu atentament i penseu entre tots i totes quines emocions, imatges o colors us venen al cap mentre escolteu. Anoteu-les.

Aquestes músiques acompanyen dos moments clau de l'espectacle.

Sabries dir quins moments són i què hi passava?

Penses que la música va en acord amb el que passava en escena?

Expressió plàstica "Creo la meva pallerassa"

Per nosaltres, en aquest espectacle la pallerassa és el símbol d'una vida lliure, alegre i feliç. Però no hi ha dues pallerasses igual com tampoc hi ha dues persones exactes.

Imagina com series tu, si fossis pallerasso/a.

Quins colors t'agraden?

Què t'agradaria vestir?

I com seria el teu maquillatge, els teus cabells..

Mira de no compartir les teves idees en aquest primer moment. Serà una sorpresa per tota la resta!

Fes un dibuix d'aquest teu jo juganer. En acabar podeu posar-los tots junts a terra i anar observant les moltes maneres i colors que surten del vostre grup.

Expressió plàstica "Pinto la Nina de Sabates Vermelles"

Anant a aquest [link](#) podeu descarregar "La Nina de Sabates Vermelles", una joguina de paper creada per l'espectacle. Podeu pintar i retallar la nina, vestir-la de ballarina o pallerassa i fer-la ballar amb les músiques que trobareu a aquest [enllaç amb les músiques](#).

Expressió oral "Sinònims Fe no me nal"

La protagonista d'aquesta història quan parla de les sabates vermelles que tan li agraden diu un reguitzell d'adjectius.

Quines paraules diu? Feu memòria entre totes!

Anoteu-les.

Les coneixieu? Sabeu què volen dir? Si no, les podeu buscar al diccionari.

Les heu fet servir alguna vegada abans?

Sabrieu dir més sinònims?

Expressió escrita "Escriu el teu conte"

La companyia Sifó treballa molt sovint amb contes tradicionals.

Són aquelles històries que han estat explicades moltes vegades, per moltes persones, sovint de pares a fills i que, al llarg del temps s'han anat fixant fins que algú ha decidit escriure-les perquè no es perdessin.

Això mateix és el que va fer en Hans Christian Andersen amb Sabates Vermelles. Com ell, moltes altres persones han fet el mateix en diferents parts del món. I és que el més meravellós de tot és que la majoria de contes populars de tradició oral es repeteixen en les diferents cultures del planeta.

Investigueu sobre aquest escriptor i poeta danès i la seva obra. Coneixeu alguns dels contes que ha escrit?

Ara pots fer tu d'escriptor i començar el teu propi conte.

Pots proposar-te que a la història hi surti: unes sabates vermelles, una muntanya, un acordió, unes llumetes de festa major.

Un moment difícil i un una solució a un problema

FITXA ARTÍSTICA

Creació i interpretació:

Marta Gorchs

Direcció i adaptació

teatral:

Víctor Borràs

Compositora:

Núria Lozano

Música:

Tanja Haupt

Disseny escenografia:

Joan Pena

Disseny Vestuari:

Paulette San Martín

Disseny d'il·luminació:

Roc Lain

Tècnica:

Sílvia Valls

Acompanyament en

moviment:

Elisenda Renom

Assessorament de clown:

Marta Renyer

Fotografia:

Gialla Farfalla

Vídeo:

Filigrana produccions

Disseny gràfic:

Filigrana Produccions

Comunicació: Cia.Sifó

Producció:

Ruth Garcia i Marta Soler

Distribució:

Maria Rueda, L'embarral

Residència artística: Ca

l'Estruch, La Casa del

Teatre NU

Amb el suport de l'ICEC, Ca
l'Estruch, Fàbrica de creació i
l'Ajuntament de Sabadell.

www.ciasifo.com

Esperem que us hagin interessat les nostres propostes. Si teniu algun dubte o voleu compartir alguna experiència de l'aula podeu posar-vos en contacte amb nosaltres a **info@ciasifo.com** o a través del nostre perfil a les xarxes **@ciasifo**

**Ha estat un plaer
acompanyar-vos!**

